

Budapest, 1940. szeptember 23.

Kedves Tayyip Ur !

Nagyon szépen köszönöm június 1-én irt szives levelét. Bocsásson meg, hogy csak most válaszolok rá. A levelet elvittem magammal a nyáron, de sohasem jutottam hozzá, hogy válaszoljak rá; ~~azért~~ a levélben sürgös ügy különben sem volt.

Először is a legmelegebben gratulálok házassági terveihez. Bizonyára okosan és jól választotta ki élettársát és én előre minden jót kívánok.

Szívből gratulálok azután asszisztensi kinevezéséhez, meg vagyok róla győződve, hogy új állásában eredményes és szép munkát fog végezni.

Jól teszi, hogy arabul és perzsául tanul. Enélkül a régi oszmáni világot lehetetlen megérteni. De tanulja csak szorgalmasan az európai nyelveket is.

Nagyon örülnék, ha Budapestre jönne,
Szekfü, Mályusz és Fekete tanár uraknál nagyon
szépen belejöhethetne a történeti kutatásba. Enél-
kül nem is fog tudni megfelelően dolgozni.

En megvagyok, mint rendesen, mostaná-
ban kisebb értekezéseket írok, legutóbb az orcho-
ni feliratokról dolgoztam. Családom is rendesen
megvan.

Szives üdvözlettel vagyok

igaz hiva

Emek Gyula